

אור

הגאולה

הספר שלי אתחלתא דגאולה

תרומה ■ א' אדר א' תשע"ד 61

עיונים ועצות למעשה מתורות רביה"ק ■ עפ"י העמוד היומי בליקו"מ

התורות שנלמדו השבוע: מ"א-מ"ט		
לוח העמוד היומי		
יום	התאריך בחודש	העמוד בליקו"מ
שבת	א'	נח. ט"ז
ראשון	ב'	נח: י"ז
שני	ג'	נט. י"ח
שלישי	ד'	נט: י"ט
רביעי	ה'	ט. כ'
חמישי	ו'	ט: כ"א
שישי	ז'	טא. כ"ב

לקוטי-הלכות הלכה למעשה

עפ"י הדף היומי בליקו"מ

חושן משפט הל' דינים ג' - ד'

א. 'שני העדות' יש לכל אחד מישראל בכל יום, שמעידין על אחדותו ותבניתו, שהם בחינת תפלין וברית. ובשבת, שבת וברית. (ג - ט)

ב. עמלק עקר התגברותו על החלושי כח שבין ישראל, הינו על אותו שתפלתו חלושה, שהאמת שלהם הוא בבחינת חלון ששם רוצה להתגבר, חס ושלום, להפך האמת לשקר. ומסבב בשקרים שהם המחשבות זרות והבלבולים ואינו מניח להתפלל. (ג - יט)

ג. אי אפשר לזכות שיאיר לו מעט האמת שלו כי אם על ידי שזוכה להתקרב לצדיקי אמת שהם בחינת עצם האמת המאיר בכל נקדה ונקדה של אמת שיש בכל אחד ואחד מישראל אפלו בהפחות שבפחותים והגרוע שבגרועים. (ג - יט)

ד. העפויים הם מבחינת השקר. (ג - כ)

ה. כל אחד ואחד מישראל כשצוה לקבל לה' ותברך באמת אפלו אם נפל למקום שנפל, חס ושלום. אפלו אם החשך מסבב אותו מפל הצדדים, אף על פי כן כשמאמין בה' ותברך באמת בפשיטות, שמאמין בה' אחד וצוהק אליו באמת 'אלי אלי למה עזבתני' ומתחנן אליו באמת, אזי האמת מאיר לו ורואה הפתחים ויוצא מאפלה לאורה. (ג - כ)

ו. 'אז לא די שאין הסטרא אחרא והחשך יכולים למנוע ולבלבל תפלתו, חס ושלום, אף גם זוכה לעשות פתח גם לאחרים להוציא גם אחרים מהחשך ולהחזיקם בתשובה.' <<<<

מעלת הלימוד

ספר שדרכו היה שהיה מדבר תחנות ובקשות הרבה מאד לפני השם ותבניתו על השלחן בסעודה שלישית בחדרו בינו לבין עצמו. והיה מרבה לדבר מאד לפני השם ותבניתו עד שהתחיל לדבר מאליהו תורה בלי פונה כלל. והטה אָזנו לדברי תורתו שיצאו מפיו אז, וראה שהם דברים פים וראויים לאמרו. והו' הו' הדברים שאמרתם לפרקים במוצאי שבת אחר הבדלה הינו שאלו הדברים הם מהתורה שאמר בסעודה שלישית מאליהו כנ"ל.
(חיי מוהר"ן - שפ"ז)

תורה מ"ב - וירא בצר להם

אור 'רז'

שנראה שיש טבע; זה על מנת שתהיה בחירה. בני העולם מונחים היכן שמונחים ועכירת המעשים וגשמיות חושך העולם מסתיר את הכל, כך שהאנשים אינם יודעים וחושבים כלל והעולם רחוק מאוד מאמונה אמיתית ופנימית... לעומת זאת, הצדיקי אמת בעבודתם שיברו את גופם לגמרי לגמרי, עד שזכו: "שכל מעשיהם נדבוריהם יש בהם רזין ונפלאים ואינו פשוט כלל" ובכל דיבור ומעשה שלהם יש אין-סוף סודות.

אך לכל הפחות להאמין בצדיק, להבין שאין שום הבנה בצדיק שכל מעשיו ודבריו הם סודות... על-ידי-זו האמונה בני העולם מתחברים ומתקשרים להשם ית', ונהיה 'יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה', המתקן את כל העולמות ומבטל את הדינים...

'בענין זה של אמונת חכמים תלוי קיום כל התורה כלה, כי אי אפשר לזכות לקיום התורה ולהכיר את הבורא ותבניתו כי אם על ידי אמונת חכמים שהם הצדיקים אמתיים שגברו את יצרם לגמרי עד שזכו להשיג רזי עולם להבין ולהשיג את כל המעשה הנעשה תחת השמש... על פן על ידי שמאמינים בהם שכל דבוריהם ומעשיהם אינו פשוט אלא יש בהם רזין, על ידי זה עקר יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה, שזה עקר תקון כל העולמות ומבטל כל הדינים, כי בזה תלוי קיום כל התורה, כי על ידי זה מאמין שבכל הדברים שבעולם יש בהם רזין רק שאין אנו מבינים אותם מחמת גשמיות גופנו, כי הלא זה הצדיק ששבר את גופו יודע באמת מה שעושה ומדבר, כי בכלם יש רזין כנ"ל.'³

'על ידי אמונת חכמים, שמאמין שכל דבוריהם ומעשיהם אינו פשוט, ויש בהם רזין. על ידי כן מלביש את הקשת בלבושין דנהירין, אזי: 'וראיתיה לזכר ברית עולם'. כי הצדיק הוא בחינת קשת, כמו שאמר רבי שמעון בן יוחאי לרבי יהושע בן לוי: ה'נראה קשת בים ים וכו'. ואיתא בזהר הקדוש: 'מי שעובדו לאנהרא בהון מטרוניתא, ולמפשט מנה לבושין דקדרוניתא דפשיטין, ולקשטא בלבושין דגוניו נהירין דרזין דאורייתא, מה פתיב בה: 'וראיתיה לזכר ברית עולם', דאור רז אתקרי, ובהיה זמנא סלק מנה רגזא דבריה, 'וחמת המלך שככה'. [אם יש צדיק שזכיותו ומעשיו להאיר בהם את המלכה, ולפשט ממנה לבושי קדרות הפשוטים ולקשט אותה בלבושים של גונים מאירים של סודות התורה, מה כתוב בו? וראיתיה לזכר ברית עולם. וראיתיה, - בסודות מאירים של התורה, שאו"ר נקרא כ"ז. ובאותו זמן עולה ממנו רגז בנר, 'וחמת המלך שככה'.]

המתקת הדינים

השאלה היא איך האדם בתוך תוכו מתייחס לצדיק!! אם יש לו אמונת חכמים אמיתית והוא מאמין באמונה שלימה שהצדיק, כל דבריו ומעשיו הם סודות ורזים טמירים ונעלמים... זו האמונה גורמת לשכינה שתאיר ב'אור יקר'ות. כי 'רז' בגימטריה 'אור', והמאמין זוכה: שנמתקין ממנו כל הדינים, גם בזכות זה, נמתקים מעם-ישראל בכלליות כל הדינים.³

אמונת חכמים

מדוע כל-כך חשובה האמונה שהצדיק כולו סוד? יסוד האמונה הוא, להאמין שבכל מצווה ובכל אות מהתורה הקדושה יש רזין ורזין דרזין ואפילו בכל הדברים הגשמיים שבעולם-הזה יש בהם סודות נפלאים... ואין שום טבע כלל וכלל!!! והכל הוא רק השגחה נפלאה, ומה

השכינה

'עקר הכל הוא הצדיק האמת שה' ותברך שוכן אתו, כי הצדיקים הם מרכבתו של

1. על ידי צדקה זוכין לאמת. (ג - כא)

2. שמש שהיא עצם האמת בחינת שבת דקביעא וקיימא זה האמת אינו משתנה לעולם ואין להשקר שום אחיזה בו, שזהו בחינת האמת של הצדיק האמת שהוא אמת הקסים לעד ואין בו שום שנוי. (ג - כב)

3. מי שרוצה באמת והולך בדרך אמת אי אפשר לידע דרכו, כי פעמים בא בארצה, פעמים בקצרה, פעמים מאריך בתפלתו, פעמים מקצר. בחינת אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכונן לבו לשמים, שזהו בחינת אמת שהעקר שיכונן לבו לשמים באמת והוא צריך רק לקבל אור האמת בכל פעם מצדיקי אמת שהם עצם האמת וכפי האמת שמקבל מהם כפי העת והזמן, כפי מה שצריכין להאיר בו לפי בחינתו, כן צריך לילך ולהתנהג. (ג - כב)

4. התוספת שבת שמוסיפין מחל על הקדש בכניסתו ויציאנו על ידי זה ממשיכין הקדשה של שבת לימי החל. (ג - כג)

5. זהו בחינת חלה שהוא להניח ברכה אל ביתך על ידי החלה שנותנין לכהן שהוא איש האמת, שעל ידי זה זוכין לברכה בחינת פרנסה ומזונות. (ג - כד)

6. על פן הצדיק זוכה לעצם האמת, כי צדיק הוא מאן דנטר ברית, שעל ידי זה זוכין לעצם האמת, שעל ידי זה נתתקן הכל. (ג - כד)

7. עקר ההבדלה הוא להמשיך מקדשת שבת לששת ימי החל. (ג - כה)

8. אמת הוא אחד שהוא בגימטריא שלש עשרה כמובא. (ג - כו)

9. עקר ברור הניצוצות מן הקלפות הוא על ידי אמונה. (ד - א)

10. על ידי התורה שקבלו ישראל נתגלה אלקותו השוכן בכל דבר ומחיה אותו. (ד - ב)
"צריך כל אדם לידע ולהאמין תמיד באמונה שלמה שבכל דבר שבעולם אפלו בכל עסקי חל, בכלם מלבש חיות אלקות שהוא אותיות התורה המחיה ומקים את הדבר."
11. הקלפה קודמת לפרי בכל דברים הגשמיים אפלו של התר, החיות שבו כל זמן שאין מעליו ומקשרין אותו אל התורה אזי החיות הוא בבחינת שביכה. (ד - ב)

הסך מעמי קודם תו"מ"ב
מקום ועל פן הצדיק הוא בחינת השכינה, והוא יודע ומבין את המעשה הנעשה בעולם וכל מי שמקרב אליו ומאמין בו שכל דבריו ומעשיו אינו פשוט אלא יש בהם רזין, הוא זוכה לאמונה שלמה להאמין שבכל הדברים שבעולם יש בהם רזין, רק שסתם בני אדם אינם יודעים מה הם עושים, אבל הצדיק יודע. על פן כל דבריו ומעשיו הוא עושה ומדבר ברזין עלאין ועל ידי זה מפשט מהשכינה לבושיין דקדרינותא וכו' וממתיק דינים.⁴

כל מעשי הצדיק הם להמתיק דינים. ועל-ידי עצם האמונה בגדולת הצדיק זוכים לאמונה שלמה וחזקה בהשם ית'.

"אפלו מי שאינו יכול להשיג כלל זוכה על ידי התקרבותו להצדיק להאמין באמונה שלמה וחזקה כל כך פאלו רואה בעיניו ממש שיט פנימיות נפלא ורזין עמקין מאד מאד בכל דבר שבעולם, כי מי שיט לו מח אמת בקדקדו ומסתפל על האמת לאמתו יכול להבין מרחוק מה גדלו מעשי ה' שנבראו הכל על ידי אותיות התורה הקדושה וכן עתה מתנהג הכל על ידם. ובכלם יש נפלאות ורזין עד אין חקר, ובפרט רבוי השנויים הנעשים בכל עת בכל שנה ובכל חדש ובכל שבו ובכל יום ובכל שעה."⁴

יגדיל תורה

"באמת זאת העבודה הגבה של גדולי הצדיקים האמתיים שעובדין את ה' יתברך בכל דבר, בכל תנועה ותנועה, אפלו בעסקי דרך ארץ, כגון באכילה ושתייה ובכל הדברים שבעולם, כל זה הוא בבחינת יגדיל תורה ויאדיר... וזהו גם כן מה שהתורה מספרת לנו ספורים הרבה אשר בהם מלפשים סודות נוראות ורזין עלאין וכו'. וכו'. כל זה להראות לנו; שגם בכל הספורים ובכל הדברים שבעולם מלבש בהם תורה וקדשה גבוה מאד, כמו למשל שהתורה מספרת לנו מעשה האבות שחפרו בארות מים. וכן מעשה יעקב אבינו שרעה צאן והציג את המקלות ברהטים וכו' ומארכת הרבה בספורים אלו, הכל לגלות לנו גדלת הבורא יתברך וגדלת האבות, שהיו יכולין לעבד את ה' יתברך בעבודות נוראות על ידי כל עסקי חל, על ידי חפירות בארות וענין המקלות וכו'. וכל זה מחמת שזככו גופם בתכלית הקדשה והזכוף

כל כך עד שגם כל עניני העולם הזה שעסקו בהם, הכל היה בקדשה נפלאה כל כך עד שזכנו לעבד ה' יתברך גם בהם בעבודות נפלאות...

הינו בשביל להעיר אזנינו שבאמת יש צדיקים שיט להם פה גדול וקדוש לדבר גדולות ונפלאות שיכולין לפרח ולשוט במימי הדעת, בדרכים נפלאים ונוראים מאד, שכל זה הוא בחינת יגדיל תורה ויאדיר, שהוא בחינת ספורי התורה ממעשה האבות בבארות ומקלות וכו'. וכן בתורה שבעל פה, בגמרא ומדרשים שהביאו מאמרים שהם פליאות לכאורה לפי גשמיות דעות בני אדם, כמו מאמרי הרבה בר בר חנה ומאמרי המשתייעי ושארי מאמרים פאלה. וכן מה שמובא בדברי רבותינו זכרונם לברכה מפמה תנאים שאכלו הרבה והיה פרסם רחבה, כמו שמובא במדרש מרבי אלעזר בן שמעון וכו'. והכל בשביל להודיע לנו מעלת הצדיקים שקדשו וזככו עצמן כל כך עד שעבדו ה' יתברך על ידי כל הדברים שבעולם; על ידי אכילה ושתייה וכו' וכל שיחתם היה קדש וכלם היה בהם רזין נפלאים, כי אנו צריכין להאמין שכל דבוריהם ומעשיהם אינו פשוט, אלא יש בהם רזין, כמו שמבאר (בסימן מב), שכל זה הוא בחינת יגדיל תורה ויאדיר כפ"ל.⁴

גם אנחנו

הבחירה חופשית וגם אנחנו יכולים וצריכים לזכות... ועד הנה יש צדיקים כאלה.

"וכל זה כדי להעיר אזנינו ולבנו, שגם אנחנו נקדש ונטהר עצמנו גם בעבודות חיצוניות ובכל עסקי חל, כדי שזוהא אנחנו גם כן לזכות לכל זה, כי הבחירה חפשית בכל דור וכל אדם יכול לזכות לזה. כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, אין דור שאין בו פאברהם וכו', וכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה, חיב כל אדם לומר מתי יגיעו מעשי למעשי אבותי. ועל פן באמת מצינו גם בדורותינו צדיקים אמתיים שהיו גדולים במעלה מאד, שהיו עוסקים בתורה ועבודה, וידעו לעבד את ה' יתברך גם בכל עסקי חל, כמפרסם מהמעשיות שמספרין מהצדיקים אמתיים שהיו בדורות הללו מימות איש אלקים הבעל שם טוב, זכר צדיק וקדוש לברכה, עד הנה."⁴

1. כתבות ע"ז - ע"ב. 2. פרשת פינחס דף רט"ו. 3. לקוטי הלכות חו"מ - חזקת מטלטלין ד. 4. ליקוטי יו"ד - דגים ד.

ובכן תזכנו ברחמיך הרבים. ותשפיע עלינו אמונתך הקדושה, ותזכנו לאמונת חכמים בתכלית השלמות. ואזכה להאמין בחכמים וצדיקים אמתיים שכל דבריהם ומעשיהם אינו פשוט אלא יש בהם רזין. ואזכה על ידי זה לאנהרא למטרוניתא ולהפשיט מנה לבושיין דקדרנותא דפשטין, ולהביש אותה בלבושיין דנהירין דאנון רזין דאורייתא. ועל ידי זה אזכה להמתיק ולבטל כל הדינים מעלינו ומעל כל עמך ישראל מעתה ועד עולם. (ליקוטי תפילות - מ"ב)

לעשות מתורות תפילות

שבת ראש-חודש אדר א'
משכנס אדר מרבין בשמחה
אדר הוא בחינת אמת, כמו שכתב רבנו זכרוננו לברכה שא"ד"ר הוא ראשי תבות ראש ד' ב' ר' א' אמת.
(לקוטי הלכות חו"מ - דינים ג)

הדבורים שאינם דבורים קדושים, גורם שנתעורר סכת נוצרים, סכת עכו"ם, כמו שכתוב: "אשר פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר" ... קְשָׁלוֹנוֹת שֶׁל עֹכוֹ"ם גּוֹבְרִים, חַס וְשָׁלוֹם, אֲנִי הַשְׂכִּינָה הַיָּא רִיב עִם קְדָשָׁא בְּרִין הַיָּא... וְנַעֲשֶׂה מִרְבֵּי רִי"ב.

'רבי' ולא 'ריב'

"ובאמת יש כח גדול ועצום באומן, 'א צען טוזנטער קראפט אין אומן', (מכונה גדולה ואדירה נמצא באומן) זה ציונו הקדוש, שיכול לעמוד נגד כל החושך שבכל מדינת רוסיה, ושכל העולם, איך שיהיה. כח כזה שאינו נמצא בכל העולם. אז אפילו כשלא ישאר שם רק שניידערס ושיסטערס (חיטים וסנדלרים), הינו אפילו שיסעו משם כל העובדים, אז אלו השניידערס והשוסטערס היו יותר יפים מהעובדים האחרים." - כך מתאר שמואל הורביץ את אומן.

יום אחד נתקל למפעל האדיר הזה בחור צעיר, הוא ראה את העבודות הנוראות, הוא ראה את האש-קודש, מה-היא עבודת ה' באמת. הוא טעם טעימה מן האור והוקסם... מה שהיה לו ברור, זה שהוא לא זז מאומן - 'פה אשב כי אוותיה'... וכי היכן רואים דברים כאלו? איך זה שעד היום הוא לא ידע שיש כזה עונג וחיות בקיום המצוות הקדושות?

מקורבים באומן זה היה דבר שבשגרה. לא רק צעירים התקרבו, היו אפילו אדמוריים ורבנים שהתקרבו לאור של רבינו הקדוש. מה שהיה שונה בבחור הזה, זה היה בדם התוסס שלו. בפרט ובפרט אחרי האור האדיר שהוא זכה אליו, הוא הרגיש שהכל מותר לו.

וכאמור, שהמרץ שלו היה יתר על המידה הנדרשת, לכן הוא היה הולך ומריב עם החולקים ומתווכח איתם. וגם סתם הוא היה מקניט אחרים, שלא זכו להרגיש את האור. ובלשונו המחודד, הוא לא היה חוסך לפגוע אף בצדיקים ורבנים.

להיות חולק...
הגדיל לעשות ר' אברהם בן ר' נחמן, שקרא לו יום אחד והסביר לו בטוב-טעם ודעת, שהנהגתו היא נגד דעת רבינו הקדוש, ומעולם אני"ש לא התנהגו בדרך זה. אך כל אלו הדיבורים נפלו אצל מיודעינו, על אוזניים ערלות ואטומות, הוא לא התייחס לכלום... מה שהיה לו בטוח, שהוא זה שזכה לאור יותר מכולם...

יום אחד אמר ר' אברהם לכמה מאני"ש: שימו לב, לא יעבור זמן רב והבחור הזה עצמו יעזוב את האור ויתחפץ נגדינו!

בהגיון פשוט זה היה נראה נגד השכל, אך כך היה. לא עבר זמן רב והבחור היקר הפך את דעתו, הוא עצמו נהיה חולק על האור הקדוש. הוא שכח מכל האורות, שכח מכל האמת שהתגלתה לו, שכח מהכל... ונעלם כלעומת שבא.

אך האשמה בכל, תלויה בו עצמו... הוא זה שגמר את עצמו בידיו שלו. בדיבוריו הלא ראויים, במריבות ובאש המחלוקת שהוא גרם, הוא הפך אצלו את ה'רבי ל'ריב'... את כל האורות האין סופיים של ה'רבי הקדוש, הוא הפך מהפך אל היפך ל'ריב' ולמחלוקת. עד שהוא עצמו הפך את עורו להיות חולק...

מתלבט האל?

אדמוריים ורבנים, צדיקים ושלמים, השליכו את כל קהילתם ותפארתם ומסרו את כל נפשם ומאודם, ברוחניות ובגשמיות, למען יזכו לחונן ולנשק את הגביה ועפרה של הארץ הקדושה. ולו, בכדי הילוך של ארבע אמות בארץ ישראל, כבר היה שווה את כל המסירות נפש שבעולם... עד כדי שבחירי דצדיקיה התבטא ואמר על עצמו: "שהוא מתבייש בתורה שאמר קודם שהיה בארץ ישראל".

פיסת אדמה על פני הגלובוס שמעבירה רטט בנשמה היהודית. 'הארץ הקדושה' משאת נפשו של העם הנבחר...

בשורות הבאות ננסה להתמקד באחד מתוך אין-סוף המתנות, שזוכה אליהם זה הזוכה להיות בארץ הקדושה--

לפני כמה אלפי שנים, מילאו בני-אנוש את חללו של העולם בחטאים ועוונות - 'כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ'. עד שנהיה מבול ארסי של רע בעולם ואפילו הטוב שהיה קיים בעולם נהפך הוא מאז להיות מעורב טוב ורע. המבול הרוחני הפך למבול גשמי ומים זועמים וזועפים שטפו והחריבו את העולם עד היסוד, חוץ מנקודה אחת בעולם 'ארץ לא גושמה ביום זעם' - ארץ ישראל.

על-אף שהמבול כילה את הכל בחמת זעם. בכל זאת, הקלקול ואותה אווירה של שחיתות ופגם המחשבה שנמשך על-ידי דור המבול, נשארה קיימת בחלל העולם, והיא ממשיכה עד עצם היום להרוס ולקלקל את בני העולם.

מבול מלשון 'בלבול'. המבול הרוחני שגרמו אותו 'דור המבול', הוא זה שגרם שגם הרוצה לעבוד את ה', גם זה הרוצה באמת לזכות לטוב. למרות זאת, יש לו מלחמה קשה במחשבתו, לנתק ולטהר את המחשבה, מכל המחשבות שמנסים כל הזמן לבלבל אותה ולהטעות אותה, עד תתהפך לגמרי-- ותרצה ותחשוב אך טוב.

כשמדברים על בלבולי המחשבות, צריך להבין שזה בכלל לא "ילד קל". האדם רוצה טוב ומחשבתו נכספת לטוב, ופתאום: 'בום' מחשבה. והאדם, אכן זה בידו לתפוס את מחשבתו, אבל זה בירו... שצריך להחזיק מעמד במלחמה הזאת, להתחזק פעם ועוד פעם ולא ליפול ולהישבר מכלום. ורבים רבים הם הנופלים ונשברים בבירורים אלו.

קדושת המחשבה וקדושת ארץ-ישראל הם אחד!!! כפי שהאדם מקדש את מחשבתו כך הוא זוכה יותר לאור נועם קדושת ארץ ישראל. כך הוא זוכה יותר להרגשת קירבת ה' שהיא האור המתגלה ביותר בארץ ישראל.

והזוכה להיות בארץ ישראל: עצם האויר המחכים של ארץ ישראל, עצם השהות באויר הקדוש והטהור, מסוגל הוא לזכות על-ידו לקדושת וזכות המחשבה.

אוירא דארץ ישראל מזכה את יושביה, לתמימות וביטול לה'. סוג תמימות שהאדם משליך את עצמו ומתבטל לה' בביטול מוחלט-- הוא מוותר על כל מחמדי הגוף, הוא מוותר על הכל... וכך הוא זוכה לקדושת המחשבה ששורשה בתמימות: "לא להתחכם! לא להיכנס לטוען ונטען!" רק לעשות את עבודתו בתמימות וביטול. כך על-ידי חיפוש האמת והפנימיות, בביטול ובתמימות מוחו הולך ומזדקך, ומחשבתו נהיית זכה ונקיה.

אפילו שבארץ-ישראל לא היה מבול, אך כמבואר, ש'מי המבול' ניתזו גם לשם. ולכן, גם בארץ יש עבודה לטהר את המחשבה, גם בארץ צריך לעבוד-- אך הקדושה השוררת בארץ, העשר קדושות המתגלות בארץ, הם העוזרות ומסייעות ל'בן-הארץ' לזכות ביתר קלות וביתר שלמות לקדושת וטהרת המחשבה ולעוד אינספור מתנות. הקדושה נמצאת בהישג יד!!! היהלומים מתגלגלים על הארץ וצריך רק להרים אותם... והרוצה לזכות, יכול הוא בקלי קלות ולהתעלות.

"אַרְצָא אֲשֶׁר ה' אֱלֹקֶיךָ דָּרַשׁ אֹתָהּ תְּמִיד עֵינֵי ה' אֱלֹקֶיךָ בָּהּ..."

ז' אדר א' - יארצייט משה רבינו ע"ה

יש שיטה במדרש שמשה רבינו נפטר בז' אדר א'.

"רבי אלעזר המודעי אומר שבעים יום, כיצד, מת משה בשבעה באדר, ואכלו ממנו ארבעה ועשרים של אדר ראשון, ושלישים של אדר שני ששנת עיבור היה ושה עשר של ניסן."

(ילקוט שמעוני יהושע - פרק ה)

שולחנו של אדם מזכה לו לעלמא דאתי ומזכה לפרנסה, והוא רשום לטוב לעלא ולעלא, ומזכה לה לאתוספא לה כח וגבורה בשעה שאצטריך לה.
(אכילה ג')

שְׁלַחַן דְּבַר נֶשׁ זְכִי לִיה לְעֵלְמָא דְּאֵתִי, וְזָכִי לִיה לְמִזְוָא דְּהַאי עֵלְמָא, וְזָכִי לִיה לְאַשְׁתְּמוּדֵיָא לְטָב קָמִי עֵתִיק יוֹמִין, וְזָכִי לִיה לְאַתְוֹסְפָא חֵילָא וְרַבּוּ בְּאַתְרֵי דְּאַצְטְרִיךְ. [השִׁלְחָן שֶׁאֲדָם זֹכֶה לוֹ לְעוֹלָם הַבָּא, זֹכֶה לוֹ לְמִזְוֵן שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמְזַכֵּה אוֹתוֹ לְהִנָּדַע לְטוֹב לְפָנֵי עֵתִיק הַיָּמִים, וּמְזַכֵּה אוֹתוֹ לְהַתְוֹסֵף כֹּחַ וְגִדְל בְּמָקוֹם שֶׁצְרִיךְ.]

"מזכה לו לעלמא דאתי"
איתא בזוהר הקדוש: שולחנא דבר נש מזכה ליה לבר נש לעלמא דין ולעלמא דאתי, לעלמא דין - היינו בחינת תחייה שיחזיר לעלמא דין, ולעלמא דאתי - מתן שכר. (וכן אכילה ושתייה הוא חכמה בינה דעת שמהן מתן שכר מבינה ותחייה מחכמה, והן יונקין מתרין מזלין נוצר ונקמה,) וזהו מ'שיתיה' ראשי תיבות: מ'יתן ש'כר ת'חיית ה'מתים. וכן מ'שיתיה' ראשי תיבות: ת'רין מ'יזלים ש'ל ה'דיקנא. (ונודע דבינה ה' גבורות ובחכמה ה' חסדים, ושורשן מנוצר ונקמה,) 'משתיה' וד' אותיות: ג'ימטריא ה' חסדים ה' גבורות. מ'שיתיה' ראשי תיבות: מ'ימשיך שיפע מ'יתיקנא ה'דיקנא שיהמה מ'ימתיקים ת'וקף ה'דינים. (קהלת יעקב - ערך מש)

"ומזכה לפרנסה"
על ידי תאות אכילה בא דלות, ובזיונות ובשוות. (משמע שההיפך ע"י אכילה כראוי, אין דלות ויש פרנסה.) (לקוטי עצות - ממון ופרנסה - כה) ונראה על פי המבואר בספרים הקדושים במלאכת אוכל נפש הנאמר ביום טוב, שבאה השפעות הפרנסה על ידי היתר מלאכת אוכל נפש, ועל ידי קיום מצות שמחת יום טוב בעונג אכילה ושתייה ממשיכין פרנסה ושובע. (אמרי נועם על התורה - וישב)

"והוא רשום לטוב לעלא ולעלא"
לוג יין האיטלקי - ומדה טובה מרובה, אז דארך עסען, קעמען צוקומען צו גוטס [שעל ידי אכילה יכולין להגיע לטוב]. כי, אם אכילה יכולה להביא לידי "בן סורר ומורה", לידי תשובה בודאי שיכולה להביא. (קול מבשר ח"ג)

"ומזכה לה לאתוספא לה כח וגבורה בשעה שאצטריך לה"
אכילה: בחינת חסד, ושתייה: בחינת גבורה. וזה סוד שתיה בכלל אכילה, שהגבורה נכלל בחסד. (על פי זה מבואר שעל-ידי אכילה ושתייה כראוי בקדושה, הוא זוכה למידת חסד וגבורה, והם משמשים אותו בשעה שהוא צריך להם.) (קהלת יעקב - ערך אך)

מאמר ה'אימא
ר' מנחם מנדל מראמינוב אמר להרב שלום מיאדאמינקר שים עיניך על העניים המחזרים בכפרים עם מרכלתם, להאכילם ולהשקותם. כי-אם אמנם הם בורים, אבל דע כי בעת אשר עני זה אחרי עמלו ונידודו כל היום מכפר לכפר, ירוץ כשפן עיף ויגע ובא אליך. וקודם שישב לאכול סעודתו הדלה, יעמוד בקרן זווית להתפלל מנחה וערבית, יחרדו שרפים ואופנים מפני תפילתו הבוקעת רקיעים.

לעלי נשמת עקא בת ר' אברהם אלימלך ז"ל

הצילוני

מקליפת המן עמלק, וזכני לקדושת מרדכי ואסתר

קליפת המן זה גאות

זֶה בְּחִינַת פּוֹרֵים שֶׁהוּא לְהַכְנִיעַ וְלְהַפִּיל אֶת הַקֶּן הַרְשָׁע, יִפּוּחַ שְׂמוֹ, כִּי הַקֶּן בְּחִינַת גְּאוּת, כִּי הִנֵּה כְּתוּבָה מֵאֵל וְרָצָה שֶׁהַכֹּל יִכְרַעוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לוֹ וּבִשְׁבִיל זֶה הִתְקַנָּה בְּקִרְדָּי וְעַל כֵּן עֲשָׂה עֲצוּמוֹ עֲבוּדָה זָרָה, כִּי גְאוּת הוּא עֲבוּדָה זָרָה.

הַסְטָרָא אַחֲרָא, בְּחִינַת קְלִפַּת הַקֶּן עֲמַלְק שֶׁשָּׂשָׂם וְנִקְשָׁן מִדַּת הַגְּאוּת שֶׁבְּעוֹלָם הֵם כְּתוּבִים בְּיוֹתֵר עַל זֶה לְהַרְחִיק מִהַצְדִּיק הַאֲסֵת שֶׁעַל יָדוֹ זֹכִין לְעֲנֹה אֲסֵתִיית שֶׁהוּא עֵקֶר הַחַיִּים נְצַחִים, בְּחִינַת תְּחִיַּת הַפְּתִיחִים... וְעַל יְדֵי זֶה הַשְׂכִּינָה בְּגָלוּת, ח"ו, וְנִפְלָה הַפְּלָכוֹת וְהַסְטָרָא מִיִּשְׂרָאֵל וְנִתְּנָה לְהַעֲבֹדֵי כּוֹכָבִים וְהַרְשָׁעִים שֶׁמְקַבְּלִין הַפְּלָכוֹת וּמוֹשְׁלִין עֲלֵינוּ, ח"ו, שֶׁכָּל זֶה נִקְשָׁן עַל יְדֵי הַסְטָרָא עַל צְדִיקֵי אֲסֵת, שֶׁעַל יְדֵי זֶה פּוֹגְמִין בְּכַבּוֹדָם, שֶׁעַל יְדֵי זֶה עֵקֶר הַגְּלוּת.

"עקר הנס בכל שנה ושנה ובכל אדם ואדם הוא להכניע קליפת הקן עמלק, שהוא מדת הגאות לבטל סטרא דמותא, בחינת להשמיד להרג וכו' נקשן משם ולהקשין בחינת חיים נצחיים שהוא בחינת ענוה אסתית, שכל זה זוכין על ידי ראית פני הצדיק."

(ליקוטי הלכות או"ח - תפילין ו)

לקוטי מוהר"ן

תורה מ"ג

צריך לזהר מלשמע דבורים של רשע שהוא בר דעת,

כי הם דבורים ארסיים ואוירים ארסיים והשומע דבוריו ונושם נשימות מכניס בגופו אלו האוירים.

הספר הנדיר "יחוס הגדולים" מאת הרה"ח ר' שמואל הורביץ ז"ל
באמרי איומא 057-3155-466